

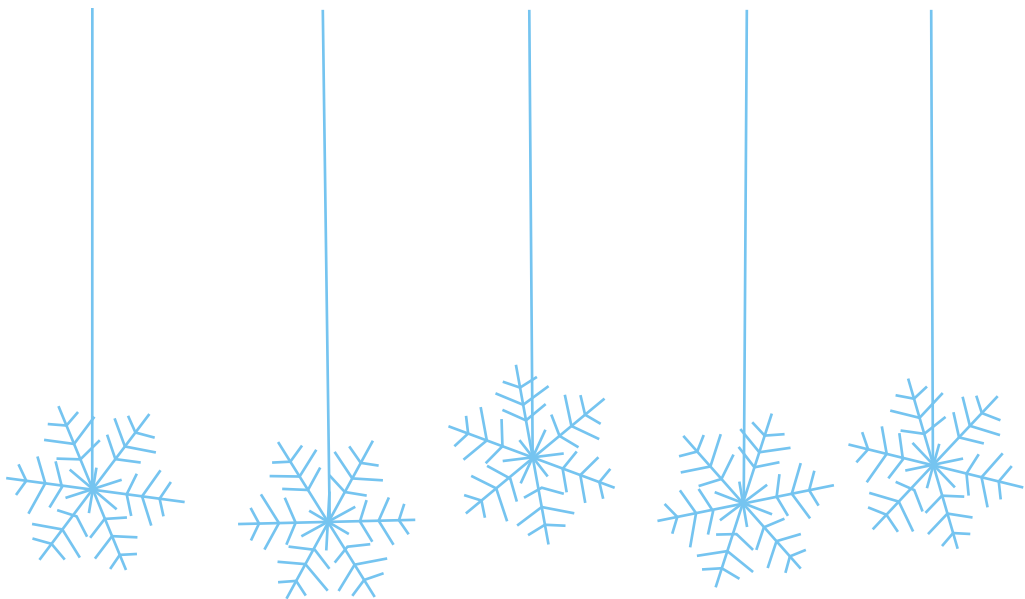

Foto: Zdeněk Uhřík

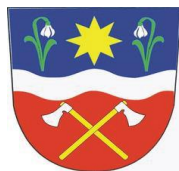
Vydavatel: obec Rajnochovice č.144, e-mail: obec@rajnochovice.cz

RAJNOCHOVSKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 6

PROSINEC 2015

Vážení spoluobčané,

dříve než se začnete do dalších stránek našeho Zpravodaje, rád bych poděkoval všem, kteří se starají a pomáhají ve svém volném čase udržovat poklidný chod života v naší obci. Mám na mysli především letošní strasti s krásným, byť na deště skoupým létem, které tak potrápilo nejednoho z nás. Také ještě jednou děkuji těm, kteří naši obec přišli podpořit v měsíci září na prezentaci Rajnochovic v rámci celostátní soutěže o Vesnici roku. Jsem velmi rád, že se u nás daří společenskému, kulturnímu a sportovnímu životu. Je to vizitka nás všech a určitě se nemáme za co stydět.

Proto bych vám teď velice rád popřál **krásné prožití svátků vánočních a dobrý a úspěšný rok 2016.**

Starosta obce Rajnochovice

Antonín Uhřík

**Nadšený vlastivědný pracovník – rodák a patriot z Rajnochovic PhDr.
Jindřich Pleva (1928 – 2005)
Mgr. Zdeněk Smiřický**

Jindřich Theodor Pleva (jak byl podle matriky pokřtěn) se narodil dne 31. října 1928 ve valašské vesničce - v Rajnochovicích, v krásném, ale chudém kraji v klínu malebných Hostýnských vrchů. Jeho otec Theodor Pleva byl povoláním zedník a do Rajnochovic se přizemil ze Štípy na Zlínsku, kde se jeho táta - domkář - rovněž živil jako mistr zednického řemesla. Dne 5. června 1926 se otec Theodor Pleva oženil se zdejší rodačkou - se slečnou Filomenou, dcerou domkaře Ignáce Dudka, který pracoval na zdejší lesní úzkorozchodné železnici. V Rajnochovicích, kde si od nepaměti podávala ruce chudoba s bídou, Jindřich prožil krásné, ale velmi skromné dětství. Měl šest sourozenců, avšak tři z nich - Jiřinka, Miroslav a Jiří zemřeli v již mladém věku. Spolu s bratry Milošem (1931) a Jaromírem (1940) a se svými věrnými kamarády prožil mnohá klukovská dobrodružství v tomto překrásném kraji rozsáhlých lesů, rozeklaných úbočí a pastvin. Jindřich poznal už od raného dětství těžkou práci, která byla nutná k obživě zdejších obyvatel. Musel každý den napřed splnit své povinnosti kolem hospodářství a teprve potom se mohl zúčastnit dětských her. V rodných Rajnochovicích navštěvoval základní školu a zapojil se do skautského hnutí. Později - v době kruté druhé světové války - se v letech 1943 - 1944 učil elektromechanikem u firmy Baťa ve Zlíně. Již od klukovských let si jej získalo cvičení v místním Sokole a jako mladík se nadšeně zúčastnil nezapomenutelného X. Vsesokolského sletu v roce 1948 v Praze.

Ještě ke konci druhé světové války musel překonávat velké zdravotní problémy, které svou mimořádně pevnou vůlí zvládl a nemoc překonal. S elánem jemu vlastním se přihlásil i bez vědomí rodičů ke studiu na Učitelském ústavu ve Valašském Meziříčí, který absolvoval v letech 1945 – 1948. Po ukončení studia maturitní zkouškou v roce 1948 nastoupil jako začínající učitel na své první kantorské místo do národní školy v Horním Benešově v oblasti kouzelných Jeseníků. Později - od 1. 10. 1948 mladý kantor Jindřich Pleva na vlastní žádost nastoupil na národní školu do Vrbna pod Pradědem, v překrásném kraji zdejšího pohraničí. I když byl v letech 1950 – 1952 povolán k výkonu základní vojenské služby, rád se na svou školu vrátil a později od 1. 9. 1955 do 31. 8. 1957 zde vykonával funkci zástupce ředitele školy. Od 1. 9. 1957 až do dne 30. 6. 1964 zde působil jako ředitel školy a zasadil se o výstavbu nové školní budovy. Na této své druhé učitelské štaci poznal svou celoživotní družku, která mu byla po celičkový život věrnou oporou, svou manželku, profesorku tělesné výchovy a nadšenou nositelku sokolských myšlenek - paní Vlastu. Ze šťastného manželství se narodil syn Radovan, který se po vysokoškolských studiích stal

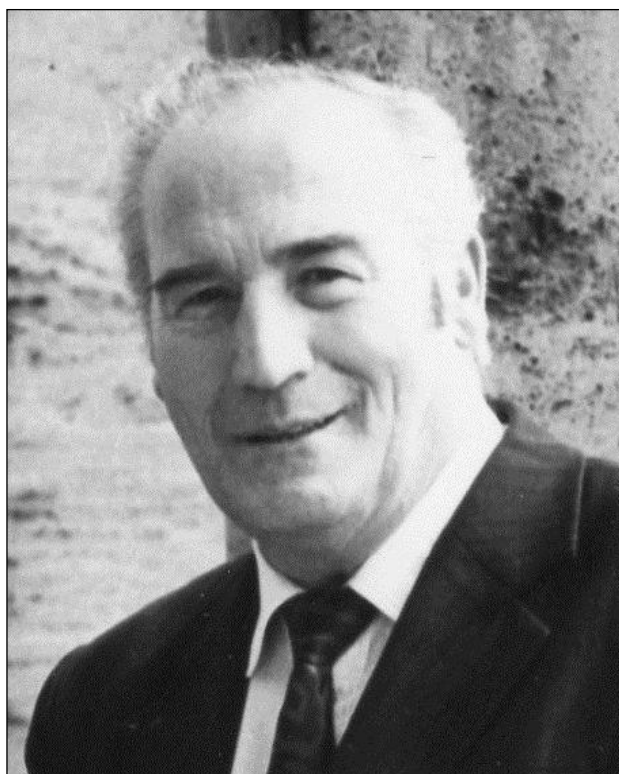
odborníkem v oblasti informačních technologií a působil jako odborný pracovník na Univerzitě Palackého v Olomouci.

Ve Vrbně, které bylo zčásti vyliďněno po válečných událostech, se rád ujal vedení místní lidové knihovny a s nadšením se zapojil do kulturního i sportovního dění ve městě i v okolí. Protože měl od dětství velmi krásný vztah k přírodě, tak svůj volný čas rád věnoval i aktivitám zdejší Horské služby.

Při svém náročném kantorském povolání si v letech 1953 – 1957 dálkovým studiem rozšířil své vzdělání na Vysoké škole pedagogické v Olomouci, kde úspěšně studoval obor matematika - fyzika. Později - v letech 1962 - 1970 vystudoval na Filozofické fakultě University Palackého v Olomouci obor - pedagogika pro učitelství na školách II. cyklu.

Souběh rodinných událostí jej přivedl do Olomouce. Zde byl Jindřich Pleva od 1. 9. 1966 ustanoven do funkce odborného pracovníka Krajského pedagogického ústavu v Olomouci – vedoucího kabinetu metodiky řízení škol. V tomto ústavu pak byl pověřen od 1. 12. 1970 do 31. 7. 1989 zodpovědnou funkcí ředitele, jíž se ujal opět s elánem jemu vlastním. I v této velmi složité době, která byla limitována tehdejšími složitými společenskými poměry, se Jindřich Pleva zhostil všech úkolů se ctí. Byl pro své spolupracovníky vždy rádcem a chápajícím kolegou a velkou oporou.

Jindřich však i při vyčerpávající práci v ústavu pokračoval ve svém vzdělávání a v letech 1969 – 1971 absolvoval

postgraduální studium ředitelů škol a vedoucích pracovníků ve školství - na Pedagogické fakultě University Karlovy v Praze. V letech 1972 – 1974 si navíc doplnil své vědomosti dvouletým rozšiřujícím studiem oboru občanská nauka pro učitele II. cyklu na Filozofické fakultě University Palackého v Olomouci. Po náročném čtyřletém doktorandském studiu obhájil v roce 1975 na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze svou diplomovou práci „Problémy a úkoly přípravy ředitelů základních škol“ a získal zde doktorát filosofie. V letech 1976 – 1978 si ještě rozšířil své vědomosti studiem oboru speciální pedagogiky pro mládež s vadným rozumovým vývojem na Pedagogické fakultě University Palackého v Olomouci. Krajský pedagogický ústav Olomouc se po Jindřichově příchodu nacházel v provizorních prostorách - ve staticky narušené budově v Denisově ulici. Tato budova byla v podstatě určena k demolici.

Po několika letech se odsud ústav přestěhoval do podobně nevyhovující budovy pavlačového typu ve Školní ulici č. 2, kde pracovní podmínky nebyly o mnoho lepší. A tak Jindřich Pleva neúnavně jednal s nadřízenými úřady a doslova vybojoval finanční prostředky na výstavbu nové budovy krajského ústavu. Doslova vlastníma rukama v "akci Z" spolu s blízkými spolupracovníky vybudoval novou moderní budovu Krajského pedagogického ústavu v Olomouci ve Wellnerově ulici č. 25. Tato architektonicky velmi vkusně řešená a kvalitně realizovaná stavba neměla tehdy obdobu v žádném městě naší republiky. Ten, kdo se podílel na jakékoliv výstavbě, dovede jistě ocenit, kolik starostí, jednání a problémů se muselo řešit, kolik probdělých nocí a nervového vypětí takováto stavba stála. Když Jindřichem realizovaná stavba byla později řádně dokončena a uvedena do provozu, stala se chloubou města Olomouce a byla uváděna i v reprezentativních publikacích, které dokumentovaly rozvoj této hanácké metropole. V pedagogickém ústavu se PhDr. Jindřichu Plevovi podařilo postupně vytvořit tým odborně vzdělaných spolupracovníků - odborníků, kteří se velmi významně zasloužili o zkvalitnění vzdělávací a výchovné práce na školách tehdejšího Severomoravského kraje.

Ústav pod jeho vedením pořádal odborné semináře a konference, vydával metodické publikace, zasazoval se o vybavení škol moderními vyučovacími prostředky, organizoval odborně zaměřené exkurze apod. Ředitel Jindřich Pleva věnoval velkou pozornost i menšinovému polskému školství a navíc vybudoval v ústavu kvalitní odbornou pedagogickou knihovnu. Jeho velkým přínosem bylo, že svou činností získával pro práci v ústavu zkušené pedagogy, kteří byli stejně naladěni a svoje povolání brali jako své důležité životní poslání. Povzbuzoval je k jejich tvořivé práci a nejlepší z nich pak přijal jako své nejbližší kolegy.

PhDr. Jindřich Pleva též externě působil jako vysokoškolský učitel na Pedagogické fakultě University Palackého v Olomouci a byl také členem vědecké rady jak Pedagogické, tak i Filozofické fakulty.

Dobré dílo se podařilo, avšak Jindřich musel neustále čelit různým útokům a intrikám a mnohdy i zjevným výpadům ze strany tehdejších "mocných", kteří si vzali za záminku, že zdejší skvěle prosperující Krajský pedagogický ústav leží v Olomouci, v akademickém centru, které ale tehdy ještě nemělo statut krajského města. Jindřich Pleva však existenci tohoto Krajského pedagogického ústavu pro město Olomouc uhájil. A při svém odchodu do důchodu v létě 1989 jej v pořádku předal svému nástupci. Když byl Krajský pedagogický ústav v Olomouci po roce 1989 necitlivě zlikvidován, tak samozřejmě celou situaci nesl velmi těžce, i když právě odešel na zasloužený odpočinek. Ale potěšilo jej, že jeho spolupracovníci našli v dalším životě velmi dobré uplatnění jako vysoce erudovaní pedagogičtí odborníci, uznávaní metodici a autoři učebnic. Někteří z nich se uplatnili i jako ředitelé prestižních škol v regionu.

PhDr. Jindřich Pleva se za svou celoživotní práci nikdy nedočkal řádného uznání. Byl však olomouckou veřejností ctěn a nikdy nezatrpknul. Naopak - vždy oplýval svým nakažlivým optimismem a i v důchodu žil naplno. Byl činnorodě aktivní, byl však i oblíbeným sousedem a stal se oporou širokému okolí. Rád poradil a pomohl tam, kde bylo jeho rady či rukou potřeba. Pomáhal jako rozhodčí sportovních soutěží na lehkootletických závodech mládeže, aktivně se věnoval turistice, rád rozvíjel svou další velkou zálibu - fotografování a sledoval veškerou nově vydávanou pedagogickou literaturu. S nadšením organizoval srazy svých bývalých spolužáků z meziříčského učitelského ústavu i setkání bývalých spolupracovníků Krajského pedagogického ústavu v Olomouci.

Jako rajnochovický rodák a patriot nikdy nezapomněl na svůj rodný kraj, kam se rád vracel, aby se, zářící štěstím, osvěžil vycházkami do zdejší krásné přírody, kterou doslova miloval. Zde se cítil být doma a rád si společně se svými přáteli z dětství a z mládí zavzpomínal na nezapomenutelné příhody, prožité v mladém věku. Měl velmi rád přírodu zdejších lesů a malebných vrchů a rád vyrážel na túry po jemu důvěrně známých lesních stezkách.

Jindra byl v lásce k historii rodné vesnice inspirován svým tatínkem - Theodorem Plevou. Ten v roce 1936 při opravě rajnochovického hřbitova objevil za zdejší hřbitovní zdí a pro budoucí generace zachránil dva velmi cenné historické náhrobní kameny z 18. století. Patřily majitelům sousedního panství Loučka a Podolí - Franzi Antonu von Deblin a jeho manželce Kateřině. Jeho táta si plně uvědomoval důležitost takovýchto památek a vsadil tyto náhrobní kameny do zdi po obou stranách vchodu do zdejší márnice. Jsou na rajnochovickém hřbitově velmi vzácnou ozdobou dosud. A tak se Jindřich po čase s velkým zanícením pustil do studia rajnochovských archivních záznamů a matrik a zpracoval pět rozsáhlých dílů dokumentů, které se vztahují k historii jeho rodné obce. Nazval je "Rajnochovice ve světle archivních pramenů a vzpomínkách" - s podtitulem "Koncept k dalšímu zpracování a úpravám". Je to velmi cenný, převážně strojopisný souhrn pramenů k dějinám jeho rodných Rajnochovic. Obsahuje však i mnoho kopií vzácných dokumentů, které jsou pro badatele doslova nepostradatelné. Zpracovával vše s velkou láskou a úctou k rodnému kraji, ke zdejším rázovitým lidem i ke svým předkům, mnohdy sužovaným těžkou prací, nemocemi i úrazy při práci v lese, neuvěřitelnou bídou a mnohdy i nepřízní vrchnosti. Z jeho vlastivědné práce číší upřímný obdiv k těmto lidem, kteří v potu tváře obdělávali svou rodnou hroudu a dále nesli svou valašskou hrdost, uchovávali svou českobratrskou víru, rodové tradice, ctili zvyky i dávné obyčeje.

Jindřichovy materiály obsahují mnoho zajímavostí o těžkém životě zdejších lidí, převážně dřevorubců, o plavení dřeva, o zdejší unikátní úzkorozchodné železnici, o výrobě velmi vzácné Rajnochovické keramiky aj. Zachycuje zde smutné dokumenty,

kdy zdejší horalé poníženě prosí svou vrchnost o malou almužnu, protože žijí ve strašné bídě, neboť při těžké práci v lesích ztratili živitele své rodiny či svoje zdraví.

Pět svazků materiálů k historii Rajnochovic PhDr. Jindřich Pleva nezištně poskytnul představitelům obce Rajnochovice i svým přátelům z období dětství a dospívání s tím, aby je uchovali pro budoucí vážné zájemce o historii tohoto kraje a pro pozdější zpracování dějin obce Rajnochovice.

Život činorodého, vždy optimisticky naladěného a usměvavého PhDr. Jindřicha Plevy však narušilo jeho vážné onemocnění. I když do posledního okamžiku svého života byl plný elánu a měl velmi bystrý úsudek a přehled o veškerém dění ve státě i v kraji, ztrácel postupně síly, jež mu valem ubývaly. Zákeřná choroba zvítězila. A tak zesnul dne 19. prosince 2005.

V osobnosti PhDr. Jindřicha Plevy odešel velmi dobrý, čestný člověk, který nadevše miloval dvou rodinu, která pro něj byla vším. Miloval však i své kantorské povolání, svůj rodný kraj a jeho srdci drahé Rajnochovice, kam se vždy rád vracel, protože zde na celý život hluboce zapustil své rodové kořeny. Avšak i hanácká metropole - město Olomouc - v něm ztratilo významnou osobnost, vysoce vzdělaného pedagoga a organizátora, jednoho z významných představitelů olomouckého školství druhé poloviny 20. století.

Poznámka:

Děkuji tímto paní profesorce Vlastě Plevové, manželce PhDr. Jindřicha Plevy, za její velkou vstřícnost a pomoc a RNDr. Miroslavu Zicháčkovi - bývalému řediteli Slovanského gymnázia v Olomouci - za cenné rady a podněty pro zpracování medailonu.

Medailon o PhDr. Jindřichu Plevovi jsem zpracoval s velkým zaujetím, neboť mám k Rajnochovicím velmi blízký vztah. Můj drahý otec, významný dřevohostický pedagog, vlastivědný pracovník a za okupace velitel odbojové organizace Sokol Dřevohostice - Leopold Smiřický - Einšpígl - se narodil 21. 2. 1907 v Rajnochovicích v čísle 3 (nyní Mazurovo). Světlo světa spatřil právě v domečku, kde rodina Plevových později přebývala.

S Jindřichovým tatínkem - se staříčkem Theodorem Plevou, bodrým, rázovitým Rajnochovjanem, jsme se v minulosti mnohokrát a moc rádi setkávali. Měli jsme společné předky - náš pradědeček - Jan Einšpígl - byl rajnochovickým kovářem.

Takže jsem PhDr. Jindřicha Plevu rád vítal u nás v Dřevohosticích, kam občas přijížděl pozdravit mého drahého tátu, svého strýčka - jehož si Jindra velice vážil.

Dalibor Kolbinger

Foto: Ondřej Valenta, výhled do kraje z rozhledny na Kelčském Javorníku.

Tak si tu žijem.....

Začátek léta v Rajnochovicích předznamenal tradiční „táborový“ oheň spojený se spoustou her a opékáním špekáčků, který uspořádal spolek Turistického oddílu žen. A prázdniny mohly začít. Léto bylo vydařené a slunečními paprsky nás nešetřilo, čím ale naopak šetřilo, byla voda

VODA

Tak to bylo a stále je velké téma letošního léta i podzimu v Rajnochovicích. V srpnu se z důvodu nízkého počtu dešťových srážek značně snížil stav vody v obecních vodojemech i studnách. Byla potřeba vodu dovézt. O pomoc jsme požádali obec Osíčko (firma Vodovody a kanalizace VAK Kroměříž, a.s.), dále obec Komárno (obecní voda) a posila přišla také od pana J. Rajnocha z Rosošného, jenž poskytl vodu ze studánky na svém pozemku, ze které čerpáme až doposud. Svůj čas „dovážce vody“ věnovali Jan Kobliha, Stanislav Blažek a Drahoslav Dudík. Vodu sváželi obecním traktorem s cisternou, kterou bezplatně zapůjčila obec Karolínka do doby, než jsme zakoupili (Obec Rajnochovice) vlastní novou cisternu v hodnotě 150 000,-Kč od firmy PRODAG Zlín se sídlem v Liptále. Za pomoc děkujeme také SDH Loukov (výpomoc s hasičským autem) a SDH Podhradní Lhota (pomoc při odvzdušňování vodovodního řádu). A ano...vodovodní řád, jeho kontrolu provedla firma VAK Kroměříž a nebyla shledána žádná závada..., že by záhada? Jednáme s výše zmíněnou firmou VAK o odkoupení nepoužívaného vodojemu nad Hospodou na Hamrech, a dále probíhá jednání s firmou ALTEC International s.r.o. o hydrogeologickém průzkumu v rámci budoucích vrtů za účelem získání nových zásob vody. Tím to samozřejmě nekončí, stále podnikáme další kroky, které by měly podpořit zkvalitnění dodávek pitné vody. O dalším postupu vás budeme informovat.

Foto: Jana Chrobáková, splav na Juhyni, Rajnochovice.

ANENSKÁ POUŤ

K rajnochovskému létu neodmyslitelně patří i Svatoanenská pouť, letos opět doprovázená pouťovými atrakcemi, prodejními stánky a řemeslnou výstavou Valašské škádlení (pod vedením občanského sdružení Život na venkově), která se s výstavou obrazů a fotografií rozrostla do prostor základní školy. Obec Rajnochovice zde prezentovala své úspěšné klání v celostátní soutěži Vesnice roku. Na programu Škádlení byla ukázka lidových řemesel, prezentace dětského tanečního kroužku Javorníček a samozřejmě lidové muziky v podání cimbálové kapely. Novinkou letošní pouťové zábavy bylo Poježdění malým vláčkem z depa Rajnochovské železničky. Večer se nesl v duchu přátelského posezení za zvuku hudebního dua harmonika - housle, René a Iveta. U konkurenční hudební produkce zvané Hasičský stan ☺ se rozproudila diskotéka až do ranního kuropění a nutno říct, že potrápila nejednoho spáče ze sousedních maringotek...hm, co dodat...asi to k té pouti tak trochu patří.

G.S.

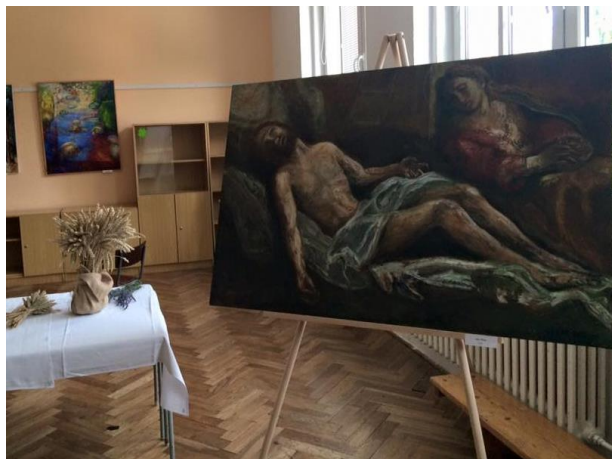

Foto: Marie Válková, Leopold Voharek, Rajnochovická lesní železnice a Jiří Kranich.

VESNICE ROKU

Přihlášením do soutěže Vesnice roku Programu rozvoje venkova nám přibylo víc starostí i radostí. Původně se zdálo, že si soutěž jenom tak vyzkoušíme, o to příjemnější pak bylo překvapení v podobě **Oranžové stuhy v krajském kole** a postup do kola celostátního. Průběh krajského kola byl popsán ve zpravodaji, který vyšel v červnu. Další účinkování vám přiblížíme hlavně na fotografiích. Slavnostní vyhlášení výsledků krajského kola proběhlo 2. srpna v Babicích, v obci, která vyhrála Zlatou stuhu. My pro tu svou Oranžovou ašek na 50 000,- Kč jsme si jeli ve složení: Antonín Uhřík, Jaroslava Jurčová a Zuzana Javorská. Za tyto peníze jsme vybavili třídu v ZŠ Rajnochovice.

A pak již začaly přípravy na kolo celostátní, to proběhlo 9.9.2015 dopoledne u Hostince Ve Dvoře a tady je opět pár fotek.

Podpořit nás přišli děti ze ZŠ Rajnochovice i místní občané, moc děkujeme.

24. 9. 2015 Vyhlášení vítězů Oranžové a Zelené stuhy ve Valdštejnském paláci – sídle Senátu ČR. Celostátní kolo jsme sice nevyhráli, ale vezeme si domů šek na 600 000,- Kč!!!! od ministerstva zemědělství za ORANŽOVOU STUHU v krajském kole.

Foto: archiv Obecní úřad.

Komentovaná prohlídka Valdštejnské zahrady při návštěvě Senátu ČR.

HOSTÝNSKÁ OSMA

Dne 8. 8. 2015 se konal již čtvrtý ročník ultra trailového maratonu s názvem Hostýnská osma, pořádaný v obci Rajnochovice. Běžecký závod jednotlivců a dvojic startoval v atypickém čase 8:08. Zúčastnilo se přibližně 500 běžců, kteří na tento zdoluhavý a velice náročný závod (66,5 km při stoupání přes 3000 m) v krásném prostřední Hostýnských vrchů netrpělivě vyčkávali na startovním poli již po půl osmé hodině ranní. Běžcům přálo krásné letní počasí s 25°C již v brzkých ranních hodinách. Bylo odstartováno a dav nadšenců se vydal na první etapu ultra maratonu. Zpočátku, všichni plni sil, odvážně se vydali vstříc první desítce kilometrů. Slunečné počasí však začínalo být víc a víc úmornější. Teplota se přehoupla přes 30 stupňů a závodníkům začínalo být pořádně horko. Úmorné vedro se postupně začínalo projevovat na úbytku sil. Občerstvovací stanice byly skvěle zásobeny pitnou vodou, jídlem a čerstvým ovocem. I přesto mnoho běžeckých odvážlivců muselo tento závod předčasně ukončit. K nejkritičtějším bodům patřil Svatý Hostýn s velice obtížným stoupáním, i proto spousta lidí svou účast ukončila v občerstvovací stanici na Rusavě. V průběhu závodu jsem měla já i můj běžecký partner několik krizových situací, ale navzájem jsme se podpořili a pomohli přečkat tyto obtížné úseky.

Někomu se může zdát takový závod bláznovstvím, ale když člověk proběhne hodiny hostýnskými kopečky a vidí tu krásu okolo a okusí tu adrenalinem nabitou atmosféru závodu, zapomene pod dojmem svých prožitků během maratonu na všechny strasti. A je pak předem jisté, že příští rok má v diáři vyhrazeno místo pro tento obdivuhodný závod. Nezáleží pak na výsledném umístění v soutěži, ale mnohem důležitější je, že závod běžci dokončili a zdolali tak tyto krásné, avšak úmorné kilometry. A účastníkům, kteří bohužel museli předběžně skončit, chci vzkázat, že příští rok se Hostýnská osma bude opět konat - a to 13. 8. 2016 v Rajnochovicích. A další člověk zde má šanci znovu své hranice možností posunout o kus dále.

Jaroslava Jurčová ml.

Pořadatel akce Lukáš Tomčík děkuje Obci Rajnochovice a ZŠ Rajnochovice za podporu a spolupráci.

Foto: Mira Maleňák a Jarka Jurčová ml., 3. místo v kategorii smíšené dvojice.

Foto: Ještě čerství kousek za startem.

Foto: archiv Obecní úřad, Petr Čuba.

ŽENSKÉ DERBY U NÁS

Mistrovské utkání 3. ligy žen Valašské Meziříčí x Holešovské holky - 3:1 (0:0)

Neděle 13.9.2015 začátek 13,30 hodin. <http://www.valmezzenya.estranky.cz/>

Tento domácí zápas holky z Valašského Meziříčí odehrály na našem hřišti v Rajnochovicích, odkud pochází dvě opory týmu - Jaroslava Jurčová z Rajnochovic a Nikola Chlápková z Podhradní Lhoty. Počasí zápasu přálo a také očekávaná výborná divácká kulisa dorazila. První poločas byl z obou stran roztěkaný. Bránu hostů ohrozila pouze v 17. minutě Krčmářová hlavou, po centrovaném míči Rýdlové.

Druhý poločas byl již záživnější. V 52. minutě hostující Kocurová unikla obraně a poslala Holešov do vedení 0:1. V 76. minutě hosté poslali před šestnáctkou k zemi Jurčovou a byl odpískaný trestný kop, k němu se postavila domácí Chlápková, která střelou přes zeď posílala hosty do vyrovnaného stavu 1:1. Od té chvíle se domácí hráčky staly aktivnější. V 80. minutě se zpoza šestnáctky k odraženému balónu dostala Skramuská, která krásnou střelou poslala domácí do vedení 2:1. V 82. minutě opět trestným kopem zpoza šestnáctky, tentokrát se k němu postavila Vlčová a zvýšila na konečných 3:1. Pro hráčky z Valašského Meziříčí byla tato výhra velmi cenná, protože v Rajnochovicích se jim konečně podařilo porazit Holešovské holky, které jsou v tabulce na 1. místě MSLŽ.

Diváci se bavili a krásu ženského fotbalu mohli srovnat s tím mužským o chvíli později, kdy k utkání nastoupili hráči SK Rajnochovice a Prusinovic.

J.J.

ZAJÍMAVOSTI Z PODHOSTÝNSKÉHO MIKROREGIONU

Podhostýnský mikroregion bude v zimní sezoně 2015-2016 zajišťovat úpravu běžeckých lyžařských stop ve spolupráci se společností "Bílé stopy". Aktuální informace o stavu tratí naleznete na www.bilestopy.cz a také na www.podhostynsko.cz.

Rozsah údržby běžeckých lyžařských stop

Úsek Hostýnské magistrály Hostýn – U Tří kamenů – Troják – Maruška - Polomska se bude upravovat bez jakýchkoliv omezení. Sjezdy (vedlejší běžecká magistrála v rozsahu Kyčera, Čerňava, Tesák, Smrdutá, Na Jančích, Gedeonka – jen v případě velké sněhové nadílky) – dle aktuálních sněhových podmínek a plánu lesní těžby.

Po realizaci úspěšného projektu Rozhledny na Kelčském Javorníku se obce PMR rozhodly vypracovat studii vybudování sítě cyklostezek a cyklotras na území mikroregionu včetně Bystřice pod Hostýnem a jejich místních částí. V současnosti je zpracovávána pracovní verze této studie, jejímž výsledkem bude provázanost jednotlivých obcí a města Bystřice p. H a její navázání na cyklostezku v Kunovicích.

Ing. Markéta Burdová

Projektová manažerka Podhostýnského mikroregionu

Foto: Ondřej Valenta, Rozhledna v rozpuku.

ROZHLEDNA KELČSKÝ JAVORNÍK

Stavba je umístěna při vrcholu Kelčského Javorníka na území obce Rajnochovice v nadmořské výšce 865m Bpv. Postavena je s laskavým svolením vlastníka pozemku, Arcibiskupství olomouckého. Investor stavby – Podhostýnský mikroregion, cena - 10mil.Kč.

Podpora od Regionálního operačního programu Střední Morava – 85% uznatelných nákladů.

Autor architektonického návrhu Ing. Marta Balážiková, Brno.

Projektant Ing. Ondrej Balážik, Brno.

Zhotovitel COMMODUM, spol.s.r.o., Valašská Bystřice.

Technický dozor investora a koordinátor BOZP Ing. Vitězslav Študent, Holešov.

Příprava od záměru po realizaci trvala téměř 10 let.

Realizace III. / 2015 – VIII./ 2015.

Konstrukce – kombinace modřínových lepených profilů a žárově zinkované oceli na betonovém základě.

Výška stavby 35m.

Výška horní vyhlídkové plošiny 30m.

Počet schodů 156.

Zastavení s vyhlídkou 12.

Osvětlení napájené fotovoltaiickými články. Užívání bezúplatné v souladu s Provozním řádem.

Kolaudace proběhla 27.8.2015 a slavnostní otevření 15. září 2015.

Slavnostní otevření rozhledny 15. září 2015.

V neděli 27. 9. 2015 Obec Rajnochovice uspořádala pro naše důchodce výlet na novou Rozhlednu na Kelčském Javorníku i s malým občerstvením.

Foto: Obecní úřad Rajnochovice.

BABÍHO LÉTA HRANÍ 2015

„Nejen divadlem živ je člověk“...vedeni touto myšlenkou, rozhodli jsme se oživit zdejší kulturní scénu novinkou v podobě hudebního večera s názvem **Babího léta hraní**. 17. října 2015 se tělocvična ZŠ proměnila v útulnou kavárnu, aby se, k našemu překvapení a radosti do posledního místa zaplněná, stala svědkem elektrizující a nezapomenutelné atmosféry. Bylo tomu tak jednak díky skvělým hudebním hostům (Pavel Tabásek, Černý čaj a Švice), jednak díky všem návštěvníkům z blízka i daleka, kteří ukázali, že si zde na Valašsku umíme vychutnat chvíle vzájemného setkání, zazpívání a potancování. Ještě jednou díky všem a těšíme se na viděnou při dalších společných (nejen) kulturních chvílích!

Vaši Rajlhoťáci

Foto: Ondřej Valenta.

Foto: archiv Rajlhoťáci

O NEJLEPŠÍ GULÁŠ RAJNOCHOVIC

V. ročník soutěže O NEJLEPŠÍ GULÁŠ RAJNOCHOVIC proběhl 14. 11.2015, sešlo se nám 28 vzorků gulášů a ty nejlepší vybírala porota ve složení :

Páni Roman Pezda, Aleš Horák, Miroslav Frkal, Pavel Chrobák a Radek Dytrych

A rozhodli takto:

1. místo Věra Koláčková z Loukova
2. místo se stejným počtem bodů Petra Pezdová a Antonín Uhřík ml.

Starosta se z ceny pro vítěze radoval jen chvíli, večer si cenu přijela osobně převzít paní Koláčková.

Foto: Obecní úřad Rajnochovice, Jiří Kranich.

Naši nejlepší kuchaři v kategorii dětí do 15 let : Barbora a Kateřina Frkalovy, Kateřina Idesová, Petr Blažek a Jakub Gajdušek. Příjemný večer okořenilo vystoupení břišních tanečnic z Rouského a zábava se příjemně rozproudila do pozdních večerních hodin. K tanci hrála skupina Gradace a velký úspěch měl také barman Antonín Uhřík ml., který míchal skvělé nápoje spolu se svým pomocníkem Martinem Uhříkem.

ADVENTNÍ VÝSTAVA 2015 a PUTOVÁNÍ DO BETLÉMA

27.11.2015 se otevřely dveře Kulturního domu v Rajnochovicích pro návštěvníky již tradiční Adventní výstavy, pořádané Lenkou Baďurovou a spol. Žen. Výstavu svým programem podpořily hudební duo Carpediem a dětský folklorní soubor Javorníček. Prodávající nabízeli krásné výrobky od vánočních svíček, medu, keramiky, šperků až po adventní věnce. Děti z MŠ Podhradní Lhota a ZŠ Rajnochovice tak jako každý rok potěšily svými výtvary své blízké. Prodejní výstavu v 19 hod zpestřilo Putování do Betléma a rozsvěcení Vánočního stromu. Putováním nás doprovodila slova pana učitele Vladimíra Švarce, kaplana Petra Káni a paní místostarostky Jaroslavy Jurčové. Svými krásnými hlasy opět potěšil kostelní sbor pod vedením Martiny Hradilové a dětský folklorní sbor Javorníček, podporovaný zpěvem návštěvníků. Archanděl Gabriel ukázal cestu Tří králů k našemu betlému a ti šťastně ukončili svou pouť obdařující rodinu Kristovu svými dary.

Obec Rajnochovice děkuje všem, kteří organizačně pomohli a zajistili průběh Adventní výstavy a Putování do Betléma (příprava výstavy, sestavení betlému, prodej vánočního punče, instalování el. osvětlení Vánočního stromu a betlému, hudební doprovod, zajištění dopravy, zvířat). A samozřejmě díky vám, kteří svou účastí tyto dvě akce podpořili.

G.S.

Foto: archiv Obecního úřadu, ZŠ Rajnochovice, Jiří Kranich.

Foto: archiv Obecního úřadu, ZŠ Rajnochovice, Jiří Kranich.

Foto: ZŠ Rajnochovice. Příjezd Tří králů (Jan Kobliha, Vašek Kobliha, Jaroslav Novosad).

Foto: Ondřej Valenta, Josef (Josef Kovář), Marie (Markéta Beranová), Ježíšek (Ondřej Hruška).

Foto: Ondřej Valenta, (Tři králové v podání Jana Koblihy, Václava Koblihy a Jaroslava Novosada).

Foto: Ondřej Valenta, (dětský folklorní soubor Javorníček).

JAVORNÍČEK

Letošní rok 2015 s Javorníčkem byl bohatý na vystoupení, děti předvedly své nové taneční pásmo na mnoha akcích v Rajnochovicích a nedalekém okolí. A začaly hned v únoru v Podhradní Lhotě na Dětském karnevalu. Všechny 20 dětí navštěvujících Javorníček se opravdu snažilo a zabijačka i „fašanky“ dopadly dobře. Následovalo vystoupení na sousedském posezení v Rajnochovicích, Velikonoční výstavě, Kácení máje, k vidění byly v Kelči při Výstavě domácího zvířectva a drůbeže. Soubor doprovodil prezentaci obce Rajnochovice na Vesnici roku 2015. Vysvědčení z Javorníčku se všem lesklo jedničkami a ještě ani neoschlo, když naši tanečníci vystoupili na tradiční letní pouti v Rajnochovicích. Na výstavě Valašského škádlení jsme se pochlubili nejen tancem a zpěvem, ale také souborem nádherných snímků fotografky Markéty Olejníkové v prostorách krásné valašské usedlosti, pořízených za účelem prezentace našeho souboru. Sotva skončily prázdniny, děti rovnýma nožkama vyskočily z bryčky zatančit a zazpívat porotě, která v září přijela do Rajnochovic hodnotit naši obec v celostátním kole Vesnice roku 2015. Následovala účast na akci O nejlepší guláš Rajnochovic. Javorníčkův rok končí Adventní výstavou se zpěvem a folklorním duchem doprovázejícím vánoční příběh Putování do Betléma.

Javorníček žije a funguje pod vedením Žanety Hruškové a Jany Chrobákové a za velké podpory občanského sdružení Života na venkově, ZŠ Rajnochovice a Obecního úřadu Rajnochovice. Byl to opravdu přínosný a hodnotný rok. Musíme pochválit všechny děti od prvňáčků po ty nejstarší, vždyť svým tancem a zpěvem přinášejí radost a vzpomínky lidem, kteří se na nás přijdou podívat.

Jana Chrobáková

STOLNÍ TENIS RAJNOCHOVICE Z.S.

Nový spolek v Rajnochovicích

S podporou nadšenců pro stolní tenis vznikl letos v březnu v naší obci nový spolek s názvem Stolní tenis Rajnochovice z.s. Obliba tohoto sportu dnes velmi rychle roste, obzvláště proto, že lze hrát v každém věku. Pro Základní školu Rajnochovice byly během roku 2015 zakoupeny čtyři nové značkové stoly Butterfly a obec přispěla také dotací na vybavení a nové dresy hráčů. Spolek má i své webové stránky www.strajnochovice.cz, kde najdete aktuální tabulku v soutěži a termíny utkání, na které se můžete přijít podívat. Nechybí zde fotogalerie a informace o stolním tenise. Od září je nový spolek zapsán do Asociace stolního tenisu a je zařazen do 4. třídy Regionální svazu stolního tenisu v Přerově. Ve Spolku je zaregistrováno 12 hráčů, kteří každý týden bojují o body do tabulky. Pro velký zájem bude příští rok soutěžit další družstvo ST Rajnochovice B. Vznikl i Kroužek stolního tenisu při Základní škole Rajnochovice, kam pravidelně dochází okolo 23 hráčů za mladší žáky a 17 hráčů v kategorii starších. Ti jsou zapojeni do bodovacího turnaje v Přerově, kterého se účastní každý měsíc. **O zimních svátcích pořádá spolek již druhý ročník Vánočního turnaje a nově se bude konat také Vánoční turnaj pro děti – oba se uskuteční 27. - 28. 12. 2015 v Tělocvičně ZŠ Rajnochovice.**

Na závěr bychom Vám rádi popřáli příjemné prožití vánočních svátků, hodně zdraví, štěstí a sportovních úspěchů v nadcházejícím roce 2016.

Miroslav Frkal

Předseda spolku

Foto: archiv Stolní tenis Rajnochovice, turnaj Rajnochovice srpen 2015, turnaj Přerov 18.10.2015.

WESTERNOVÝ KLUB RAJNOCHOVICE

Westernový klub pořádá druhým rokem Mikulášskou jízdu pro děti z Rajnochovic a okolí. Soudě dle výrazu dětí, rodičů, Mikuláše s anděly a překvapivě i čertů, to byla akce vydařená.

Foto: Westernový klub Rajnochovice - Jana Fůrstová, Mikulášská jízda 2015.

ŠKOLA

V novém školním roce naše škola získala dotaci EU na podporu čtenářské gramotnosti. Zakoupili jsme přes tisíc dětských knih do školní knihovny, zpřístupnili jejich půjčování dětem prostřednictvím třídních knihovníků. V hodinách literární výchovy společně čteme, doporučujeme si a hodnotíme knihy, a hlavně se učíme navzájem se poslouchat a diskutovat. Najde se u nás hodně dětí, pro které patří chvíle s knihou k nejlepším zážitkům. I ti, co neradi čtou, přivítají, když mohou čtené příběhy poslouchat. Pokud si přitom ještě malují, tak jsou nadšení. Chystáme se vystavit některé takto vzniklé obrázky ve veřejných prostorách, nejlépe na vlakovém nádraží v Rajnochovicích. Nabídek krásných knih je dnes velké množství a kniha se nám může stát přítelem v smutných i radostných chvílích našeho života. Doufáme, že jsme tak přispěli nejen do školního knižního fondu, ale také k pohodě dětí ve škole i doma.

Mgr. Jana Gajdošová

Foto: Jana Gajdošová

DRUHÁ POLOVINA ROKU 2015 NA PALOUČKU

Palouček žije, naplánované společné akce na druhou polovinu roku jsme uskutečnili. Zahájili jsme setkáním u ohně začátkem července a pokračovali oslavou našich jubilantů. Následoval neplánovaný výšlap na Bludný, abychom nejen protáhli svá těla, ale mohli povzbudit účastníky rajnochovického osmáckého běhu, který se tento den konal.(1) Pohled na sportovce nás inspiroval k tomu, že jsme po krátkém odpočinku pokračovali k rozhledně na Marušce a dále až na Troják. Samozřejmě následovala ještě pěší cesta zpět. Po návratu do osady jsme ještě více obdivovali běžce, které od Bludného čekalo navíc několik desítek kilometrů po kopcích kolem Rajnochovic. Počasí nám přálo, byl to pěkný výlet. Škoda, že nás nešlo víc. Tak jak se mění věkové složení chatařů, mění se i zájem o sportovní vyžití v osadě. Letošní rok je charakteristický tím, že mladší otcové spolu se svými syny se začali dost intenzivně věnovat golfu v nedalekém Komárně. Uvidíme, zda bude tento trend pokračovat i v příštím roce. Možná mezi námi rostou budoucí golfoví profesionálové.

Ve druhé polovině roku, poprvé ve větším počtu, jsme se společně zúčastnili celé řady akcí, které se pořádaly v Rajnochovicích. Většina z nás prožila Valašské škádlení(2), které se nám všem velmi líbilo. Tato akce nás vlastně pozvala i na pouť, která se konala druhý den. Největší zážitky z kolotočů si samozřejmě odnesli naši nejmladší. Na zpáteční cestě jsme navštívili zahájenou výstavbu lesní úzkokolejné dráhy u pily. Seznámili jsme se s plány této dráhy a prohlédli si její vybudovanou část. Mnozí z nás neodolali a nechali se po trati svézt (3). Nadšencům, kteří se na stavbě úzkokolejky podílejí, přejeme, aby je neopustil elán a aby se jim podařilo své plány uskutečnit. V listopadu jsme zamkli horu, uklidili palouček a znovu navštívili Rajnochovice. V hojném počtu, jako povzbuzující diváci, jsme se zúčastnili soutěže o Rajnochovický guláš. Pobavili jsme se všichni, včetně dětí. Jen hudba byla zbytečně hlasitá. Přesto jsme odjížděli spokojeni. Nezklamala nás ani poslední předvánoční akce - rozsvícení stromu a betlému před místní školou. Také předvánoční trh a doprovodný program se nám všem velmi zamlouval. I z této akce jsme si odnesli pěkné vzpomínky a mnozí i originální vánoční dárky. Uznání a obdiv zaslouží všichni, kdo se na její přípravě a průběhu podíleli. Děkujeme.

VH

Osadníci z Paloučku.

Foto: archiv autora článku.

PLAVENÍ DŘEVA V RAJNOCHOVICÍCH

Voda byla již od pradávna nedílnou součástí života. Nebyla jen pramenem pro každodenní používání v domácnostech, nebo chovu ryb, ale využívala se i jako zdroj energie. Když ještě naši předkové neznali elektřinu a elektrické motory, dokázali velice dobře využít vodu jako v podstatě nevyčerpatelný zdroj k vlastnímu prospěchu. Budovali při potocích vodní mlýny a pily, k nimž přiváděli vodu náhony, nebo ji využili k pohánění papírny, železářského hamru, ale i vysoké pece. Dodnes se dolnímu konci Rajnochovic říká „Hamry“. Svoz dřeva těžkým hornatým prostředím v okolí Rajnochovic byl prováděn koňskými potahy. Aby se však tato práce ulehčila a zefektivnila, bylo využito vodního toku k plavení dříví z hor.

Obr.č.1

Dřevo se plavilo již před vznikem obce Rajnochovice (1721), kdy stála lesní správa v Komárném, a dřevo se plavilo až tam. Teprve po vzniku obce byl lesní úřad přemístěn do Rajnochovic a na místě mezi obecním úřadem a lesní správou se vybudovalo skladiště, kde se dřevo vytahovalo háky a skládalo do „forot“. Jelikož hladina potoka byla nedostačující pro větší objemy plaveného dříví, byly postaveny

dvě menší přehrady na horních koncích potoků. Jedna ležela na Juhyni mezi Tesákem a Trojákem (Obr. č. 1) a druhá na Rosošenském potoce u známé Teodorovy studánky, pojmenované po olomouckém arcibiskupovi Dr. Teodoru Khonovi. Přehradám, v nichž byla zadržována voda, se říkalo „klausy“. Splávka začínala vždy při jarním tání, kdy se voda vypouštěla z přehrad, zvětšoval se tím objemový průtok obou potoků, a tak mohlo být dříví unášeno do údolí. Splávka zaměstnávala každoročně několik set mužů, žen i dětí a představovala jakousi atrakci obce. Pomahači pak postávali při toku potoka a háky postrkovali dříví po proudu, aby se nevytvořila zátarasa (Obr. č. 2). Zvláštností splávky bylo i vyplácení odměny, kdy každý účastník dostal po ukončení splavování každý den večer 1/8 pecnu chleba a 1/8 litru kořalky - za děti vypily kořalku dospělí, chleba dostali všichni.

Obr.č.2

Skladiště splavovaného dříví bylo vybudováno mezi dnešním obecním úřadem a lesní správou v prostorách hotelu Polom. Sklad sahal od nynější silnice až k potoku Juhyně. Později bylo na tomto místě zřízeno sokolské cvičiště. Po obou stranách

skladových prostor vedly kolmo na přítokový kanál (pod dnešními lipami) přepadové kanály. Z nich pak bylo dříví vytahováno háky po dlouhých šikmých rýhách (foto č. 3). Složené dříví měl na starosti pracovník lesní správy František Valenta, který bydlel na stráni pod lesem. Jelikož v obci žilo více Valentů, dostal přídomek Valenta-vydavač. Odsud pak skladované dříví rozváželi formani do okolí.

Obr.č.3

Naposledy bylo dříví z hor splavováno v roce 1914 a to pouze od 25. února do 29. února, jelikož šlo jen o 4 500 m³ dřeva. V pozdějších letech se již od plavení upustilo a další svoz dřeva prováděly koňská spřežení, ale i starší traktory. V archivním materiálu najdeme zajímavou zmínku týkající se kanálu. Záznam se týká soudního jednání s jedním místním občanem, který žádal o proplacení bolestného a pak i soudních výloh proto, že spadl do kanálu (lidově nazývaného šlajсна) a způsobil

si úraz. Soud po několikerém jednání rozhodl, že postižený žádnou náhradu neobdrží, protože si úraz přivodil vlastní neopatrností. Koncesní činnost pro plavení dříví zanikla již v roce 1933. Od posledního plavení dříví v Rajnochovicích uplynulo více než sto let, ale o občasných pádech místních občanů do Juhyně, především v pozdních hodinách, můžeme slyšet i nadále.

Jiří Čuba ml.

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Naše obec přivítala do svých řad malého Ondřeje Hrušku. Blahopřejeme rodičům a celé rodině. Ondrášek stihl již účinkovat v roli Ježíška v Putování do Betléma, nutno říct, že podal velice roztomilý výkon. Pod vedením paní učitelky Lenky Vlachové zazpívaly Ondráškovi čtyři sudičky z druhé třídy.

INVESTICE 2015

BŘEZEN

Schválení zakoupení traktoru YUKON v ceně 399 850,-Kč + vlečka v ceně 75 000,-Kč + DPH.

Foto: Obecní úřad, traktor Yukon.

KVĚTEN

20.5.2015 proběhlo výběrové řízení na dodávku 200 kusů kompostérů a štěpkovače v ceně bez DPH 900 000,-Kč dotace ze Státního fondu životního prostředí ČR + dotace ze Státního fondu životního prostředí ČR ve výši 950 000,-Kč bez DPH na dodávku 48ks odpadních nádob, 2ks kontejnerů o objemu 13m³, 2kusy kontejnerů o objemu 7m³ a 1ks přípojného nosiče kontejnerů.

ČERVEN

Oprava mostu směr Paseky 295 000,-Kč.

ČERVENEC

Úprava dětského hřiště 514 632,-Kč (dotace 360 243,-Kč od Ministerstva pro místní rozvoj).

Foto: Obecní úřad, Dětské hřiště.

SRPEN

Anenská pouť a podpora kulturního programu Valašské škádlení.

ZÁŘÍ

Elektrocentrála 32 000,-Kč s DPH.

Oprava vchodu na hřbitov.

LISTOPAD

Zakoupení cisterny na vodu 150 000,-Kč s DPH.

ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ

Od prvního ledna 2015 vstoupila v platnost novela zákona o odpadech 185/2001 Sb., která stanoví nové povinnosti obcím a jejich obyvatelům. Jedná se zejména o povinnost zavedení odděleného sběru využitelných odpadů – papír, sklo, plasty a kovy a zejména třídění sběru BRO (biologicky rozložitelného odpadu). Obecným cílem politiky odpadového hospodářství je snížit množství odpadu ukládaného na skládky a bioodpad z části přeměnit na oxid uhličitý a z části vrátit zpět do půdy – nejlépe ve formě stabilního humusu, který je zárukou, že uhlík zůstane dlouhodobě uložen v půdě a nebude přispívat ke skleníkovému efektu.

V naší obci máme již několik let zavedený systém třídění odpadu (plasty, papír a sklo) a v chatových oblastech bylo do první poloviny roku 2015 8 velkoobjemových kontejnerů na objemný odpad. Bohužel do těchto kontejnerů vyhazovali lidé všechno možné od trávy, přes stavební suť, ledničky, sedačky a další. Letos se zastupitelé rozhodli požádat, z programu OPŽP, o dotaci na projekty „Kompostéry pro občany obce Rajnochovice“ a „Zavedení separace a svozu odpadů v obci Rajnochovice“ v celkové výši cca 2 000 000,- Kč. Ke konci letošního roku se nám podařilo rozšířit a zkvalitnit třídění odpadu tak, že máme na našem katastru 15 stanovišť pro ukládání tříděného odpadu včetně chatových oblastí, kde jsme vyměnili velkoobjemové kontejnery za kontejnery na tříděný odpad včetně komunálního. Máme v plánu, že příští rok otevřeme v bývalém lidovém domě Sběrné místo, kde se bude dále třídit hlavně nebezpečný i objemný odpad. Ten mohou již nyní občané s trvalým pobytem v Rajnochovicích také odevzdávat ve sběrném dvoře v Technických službách ve Valašském Meziříčí po předložení příslušného dokladu.

Pro potřeby našich obyvatel bylo z dotace pořízeno také 200 domácích kompostérů, které zájemci obdrželi zdarma na základě Smlouvy o výpůjčce. Celý systém byl podpořen zakoupením štěpkovače pro zpracování bioodpadu na vhodnou vstupní surovinu ke kompostování a 4 kontejnerů o velikosti 7 m³ a 13 m³ včetně traktorového nosiče, které budou sloužit ke svážení bioodpadu z obecních ploch na centrální sběrné místo.

J.J.

Foto: Obecní úřad, v pravém horním rohu fotka štěpkovače.

KALENDÁŘ AKCÍ NA ROK 2016

Zde nabízíme přehled každoročních společenských a sportovních událostí. Zdaleka to však nejsou jediné, které se během roku budou v Rajnochovicích konat. Bližší informace o aktuálním dění se dozvíte na www.rajnochovice.cz, na úřední desce či z obecního rozhlasu.

Ples SDH Rajnochovice

Dětský karneval v Podhradní Lhotě

Sousedské posezení 12. 3. 2016

Velikonoční výstava

Kácení máje

Westernové závody

Opékání špekáčků

Valašské škádlení

Anenská pouť 31. 7. 2016

Hostýnská osma

Babího léta hraní

VI. ročník O nejlepší guláš Rajnochovic 12. 11. 2016

Adventní výstava

Putování do Betléma

ROK 2015

Narození: Ondřej Hruška

Úmrtí: Petr Vinklárek

Přistěhovaní: 10 obyvatel

Odstěhovaní: 8 obyvatel

K 1. 12. 2015 hlášeno k trvalému pobytu 544 obyvatel.

UTĚKAJTE, ČERTI IDÚ

PF

2016